

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa D. A.

przeciwko G. Agencji Przekształceń Przedsiębiorstw SA w K.

o odszkodowanie i sprostowanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 czerwca 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 8 grudnia 2010 r.,

uchyla punkt 2 (drugi) zaskarżonego postanowienia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2010 r., w sprawie z powództwa D. A. przeciwko G. Agencji Przekształceń Przedsiębiorstw S.A. o odszkodowanie i sprostowanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych: 1) oddalił zażalenie powódki na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Ka. z dnia 10 sierpnia 2010 r., odrzucające apelację powódki od wyroku tego Sądu z dnia 19 maja 2010 r. w części dotyczącej roszczenia o odszkodowanie ponad kwotę 4.530,15 zł oraz 2) zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 225 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego zawarte w punkcie drugim postanowienia Sądu Okręgowego powódka wniosła zażalenie do Sądu Najwyższego, wnosząc o jego zmianę w zaskarżonej części i odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania zażaleniowego, ewentualnie o uchylenie tego postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu zażalenia powódka podniosła, że składając zażalenie od postanowienia Sądu pierwszej instancji częściowo odrzucającego jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego wnosila o nieobciążanie jej kosztami zastępstwa procesowego na wypadek oddalenia zażalenia. Obciążenie powódki tymi kosztami przez Sąd Okręgowy "nie jest sprawiedliwe z uwagi na sytuację zdrowotną i materialną powódki, która jest rencistką i pobiera niskie świadczenie rentowe". Kwota zasądzona zaskarżonym postanowieniem "jest niezbędnie potrzebna na codzienne utrzymanie, w tym koszty leczenia i rehabilitacji". Zdaniem żalącej się, rozstrzygnięcie zawarte w punkcie drugim postanowienia Sądu Okręgowego rażąco narusza art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega uwzględnieniu dlatego, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie drugim zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego zostało wydane na podstawie art. 98 k.p.c. i w oparciu o wyrażoną tym przepisem zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Tymczasem, postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 10 sierpnia 2010 r. apelacja powódki od wyroku tego Sądu z dnia 19 maja 2010 r. nie została odrzucona w całości, a jedynie w części dotyczącej roszczenia o zapłatę odszkodowania przekraczającego kwotę 4.530,15 zł. W takim razie oddalenie zażalenia powódki na postanowienie odrzucające częściowo apelację (punkt pierwszy postanowienia Sądu drugiej instancji z dnia 8 grudnia 2010 r.) nie kończy postępowania w sprawie. Apelacja powódki w pozostałej (nieodrzuconej) części nie została jeszcze rozpoznana. Na podstawie art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji. W rozpoznawanej sprawie nie zostało zakończone postępowanie odwoławcze, a więc rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego (punkt drugi zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego) jest przedwczesne. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

wszczętego wniesieniem przez stronę zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji o częściowym odrzuceniu apelacji powinno nastąpić w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji, bowiem stronie wygrywającej sprawę należy się od przeciwnika zwrot kosztów procesu, w tym także zwrot kosztów postępowania incydentalnego (zażaleniowego), chociażby w tym postępowaniu uległ przeciwnikowi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 1965 r., I CZ 80/65, OSNCP 1966 nr 3, poz. 47). O zakresie zwrotu kosztów procesu decyduje więc ostateczny wynik "sprawy", a nie wynik postępowania wpadkowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2009 r., V CZ 46/09, LEX nr 627264).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w zaskarżonej części.